

Flori de tei

Nicu Hăloiu

Flori de tei

Te-ai dus la cer, să stai între luceferi
acolo unde nimeni n-a urcat vreodată,
să-ți întâlnești steaua-ndepărtată
pe care-o vedem și azi, deși s-a stins de ieri!

Atâta farmec în versuri ne-ai sădit
și ne-ai lăsat atâtea mari poeme,
că-n slova ta, după atâta vreme,
ești atât de viu, de parcă n-ai murit!

Ni te-ai născut să dai, nimic să iei,
ai coborât din absolut pe-o rază,
ca să simțim cum peste noi se-așează
parfumul alb al florilor de tei!

Îți mulțumim că ne-ai ales pe noi
să ne deschizi poarta lumilor divine,
parcă mai nimic n-a fost până la tine,
iar fără tine, cât am fi fost de goi!

Azi ne privești de dincolo de zări,
din lumea-aceea, de luceferi plină,
iar teiul ce veghează veșnica-ți odihnă,
va scutura pe tine dalbe flori!